

[Jørgen Jørgensen.]

af hele Ordningen, endog i højere Grad end Venstre. Athing taler altsaa for, at Landbrugsraadet vil være tilfreds med den Ordning, her gennemføres, og det vil ikke have Mulighed for at hænge sig i Gloser, saaledes som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup gjorde Forsøg paa for at skabe en Modsigelse i Formaaalsparagraffen, som faktisk ikke findes. Det ærede Medlem skal derfor ikke for tidligt gaa ind for Landbrugsraadets Stilling; der kunde komme en Dag, da han ikke helt kan svare til, hvad han i Dag har givet Tilsagn om.

De Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet, kan jeg anbefale. Ved den Affattelse, Lovforslaget nu faar, vil Loven blive et brugeligt Instrument til Opnaaelse af det Formaal, vi mener den skal have. Den vil give os Mulighed for at sælge vore Varer, fordi vi vil kunne dirigere vore Indkøb til de Lande, der vil købe af os; den vil give os Mulighed for at holde vor Betalingsbalance i en saadan Orden, at vi har Herredømme over Kronen; den vil give os Mulighed for i særlig grelle Tilfælde at hindre Indførsel af Varer, hvis Indførsel Landbruget Gang paa Gang har krævet hindret, men derved skal der naturligvis ikke skabes en kunstig Beskyttelse for særlige Industrier, man skal kun opfylde det, der staar i Loven, og som hidtil er praktiseret uden Indsigelse fra nogen Side; det vil sige, at man skal beskytte Erhvervene mod Dumping i den Form, vi har kendt det, naar store Varepartier fra andre Lande kastedes ud til Priser, der ikke havde noget som helst med Produktionsomkostninger at gøre.

Denne Lovgivning er, som jeg gentagne Gange har sagt, ikke Udtryk for, hvad vi har ønsket, men den er Udtryk for, hvad Tiden nødvendiggør, hvad Forholdene kræver, hvad det danske Landbrug først og sidst maa have Ret til at kræve, nemlig at der skaffes Muligheder for, at det kan sælge sine Varer til en rimelig Pris. Uden denne Ordning vilde det danske Landbrug staa i Fare for at miste Hundreder af Millioner Kroner af den Indtægt, det har nu. Uden denne Lov vil Landets Økonomi blive forringet i meget væsentlig Grad. Andre Foranstaltninger, der kunde give det samme Resultat i Øjeblikket, f. Eks. Toldforanstaltninger, er jeg imod, fordi de i højere Grad forpligter over for Fremtiden. Vi kan meget vel se de Vanskeligheder, der klæber til den Ordning, her gennemføres, men der er hidtil ikke givet Anvisning paa, hvorledes en lempeligere Ordning kan skabes, der

kan opfylde de Formaal, som alle er enige om skal opfyldes, nemlig at tilvejebringe Mulighed for den størst mulige Indtægt for hele Danmark, derved at vi kan sælge vore Varer paa de Steder, hvor vi kan faa den størst mulige Pris hjem.

Jeg anbefaler at stemme for Flertallets Ændringsforslag og at stemme imod det Ændringsforslag, Venstre har stillet.

Hans Hansen (Rørby): Som saa mange Gange før staar vi over for et afsluttet Forlig som en fuldbyrdet Kendsgerning. Denne Gang er det Regeringspartierne og et Flertal i Det konservative Folkeparti, som har fundet hinanden efter de mange besværlige Forhandlinger og dertil egnede stærkt publicerede Vanskeligheder med Trusler om Valg og alt det, vi er saa vant til at høre, hver Gang der afsluttes Forlig. Det kender vi alt sammen og ogsaa de Toner, der har lydt herinde i Dag, naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at det var nødvendigt, at man fandt hinanden. Resultatet har vi nu altsaa liggende, men skal man bedømme den Forandring, Lovforslaget er undergaaet under Udvalgsbehandlingen, som det faar Udtryk i det Ændringsforslag, der er stillet af Handelsministeren og tiltraadt af Regeringspartierne og de to konservative Medlemmer af Udvalget, kan man vist roligt sige som afdøde Professor Birk, der engang om et politisk Forlig sagde: Det er vanskeligt at sige, hvem der er blevet snydt af hvem.

Flertallet har i Betænkningen anført, at Regeringspartierne og de to konservative Medlemmer fra Begyndelsen har været enige om, at det var ønskeligt, om Landet kunde begynde at frigøre sig for det Baand, som den gældende Ordning lægger paa saa at sige alle Erhvervsgræne her i Landet. Det er egentlig meget prisværdigt, at man har været enig om et saadant Ønske, men jeg synes, at det vilde have været næsten endnu bedre, om det Ønske havde givet sig Udtryk i en Begyndelse af en saadan Frigørelse fra det Baand i Stedet for, at man, saa vidt jeg kan se af Resultatet, egentlig fæstner Baandene. I det store og hele kan det vist siges, at man mere end før er gaaet imod en Form af permanent Karakter for Valutareguleringen.

I det store og hele er Princippet uforandret fra første Behandling. Det skal anerkendes, at der er optaget en særlig Friliste, der angaar Varer for ca. 150 Mill. Kr., som kun ved en Flertalsbeslutning af Valutaudvalget kan importreguleres. Men det er saa grumme lidt, og der er saa grumme